

[Charlotte Antonsen]

denne åbenhed større. Der er jo ikke nogen i Folketinget eller i Folketingets Markedsudvalg, der ville have modsat sig en større åbenhed. Jeg tror, at den generelle holdning i dette Ting er, at man gerne ser så megen åbenhed som muligt, når vi diskuterer EF-direktiverne.

Jeg tror, at et af problemerne med direktivet om tilsætningsstoffer netop har været, at debatten om direktivet ikke har været tilstrækkelig åben og tilstrækkelig fordomsfri. Lukketheden i EU er for Venstre at se en væsentlig årsag til, at omtalen af direktivet tilsyneladende og uberettiget har opskramt store dele af befolkningen. Det ville have været lettere at tage en god og saglig debat, hvis alle oplysninger var kommet frem på et tidligere tidspunkt; så havde vi undgået mange mytedannelser.

Vi er ikke i tvivl om, at det er den nuværende rødkløverregering, der har ansvaret for forløbet; dér er vi helt på linje med hr. Kent Kirk. Forslaget blev som bekendt fremsendt fra Kommissionen til Rådet den 1. juli 1992, men selve debatten om direktivet gik jo først i gang efter det britiske formandskab. Briterne rørte overhovedet ikke ved den sag, så i efteråret 1992 skete der slet ingenting med sagen. Hr. Ove Fich har så lige fortalt, hvad det interne mandat i regeringen var på det tidspunkt. Jamen hvad gik det interne mandat ud på, hr. Ove Fich? Det gik jo ud på, at vi skulle opretholde de danske regler, og det er jo i og for sig ikke så farligt eller så politisk.

Regeringen forsøgte som sagt at underrette Markedsudvalget, da sagsbehandlingen gik i gang, og dér er vi i Venstre enige med forslagsstillerne i, at vi må sætte en stopper for, at denne procedure kan gentage sig. Derfor er vi faktisk også glade for, at debatten er blevet rejst. Vi er glade for, at regeringspartierne har rejst debatten, og vi imødeser, at der er et stort flertal her i Folketinget, der vil bakke den dagsorden op, som tilsyneladende vil komme senere i dag. Statsministeren har måske løftet sløret lidt for, hvad man agter at gøre fra regeringens side med hensyn til større åbenhed, og det vil vi selvfølgelig bakke op.

Det er godt, hvis vi får større åbenhed i det daglige arbejde i Unionen; åbenhed er den bedste måde at undgå mytedannelser på. Det, der er vigtigt, er, at vi i Markedsudvalget og i Folketinget automatisk får meldinger fra regeringen, når fremlagte direktivforslag forventes

at medføre ændrede regler eller ændrede love i Danmark. Kun derved kan vi sikre, at Folketinget hurtigt kan bidrage til debatten og også bidrage til en fornuftig løsning og en fornuftig gennemførelse af de nye direktivforslag. Venstre støtter en større åbenhed, såvel i behandlingen af EF-direktiver som generelt. Vi savner faktisk meget en generel åben debat om Unionens fremtid og om Danmarks placering i Unionen, men det er jo ikke temaet i dag, selv om statsministeren også var lidt inde på det i sin tale.

Der er et særligt behov for, at Folketinget griber ind og sikrer en større åbenhed. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at en næstenflertalsregering lettere kan gøre, som den vil, og informere, som den vil, end en mindretalsregering kan. Markedsudvalget er ikke så magtfuldt, som Markedsudvalget har været tidligere.

Nu vil jeg så vende mig til den mere politiske diskussion af direktivet om tilsætningsstoffer, og jeg vil for det første gerne understrege, at Venstre ønsker sunde madvarer; det skal der ikke være tvivl om. Det skal naturligvis fortsat være forbudt at putte gift eller andre farlige stoffer i maden, og de tilsætningsstoffer, som er nødvendige i fødevarerne, skal begrænses mest muligt. Det er hovedformålet med at have direktiver om levnedsmidler. For os at se er det også dette hovedformål, EU har. EU ønsker også med sine direktiver at sikre sunde madvarer i Unionen, og det er jo lige præcis det, direktivet om tilsætningsstoffer lægger op til. Man laver en positivliste over tilladte tilsætningsstoffer, og kun stoffer, der står på denne liste, må anvendes i fødevarerne. Denne liste bliver lavet på baggrund af Den Videnskabelige Komité's vurdering af farligheden. Der er altså tale om, at man videnskabeligt vurderer hvert eneste tilsætningsstof, inden man tillader, at det bliver tilført fødevarerne. Det er ikke lægmænd eller politikere eller industrien for den sags skyld, der afgør, hvilke tilsætningsstoffer der kommer i maden i Unionen, og vi mener, det er et fornuftigt udgangspunkt, at man på den måde sikrer, at der ikke er farlige fødevarer i EU.

Statsministeren luftede i sin tale tanken om at benytte miljøgarantien. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren også agter at benytte miljøgarantien, hvis det nu viser sig,